

رویان زایی پیکری و باززایی گیاه از تخمک گسترش نیافته پرتقال (*Citrus sinensis* (L.) Osbeck)

عالم آرا غلامی^{۱*}، احمد مجد^۲، سید وحید علوی^۳، فتح الله فلاحیان^۱

۱. استاد گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

۲. استاد گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران

۳. استادیار بخش آفات و بیماری‌های گیاهی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان مازندران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۰۸/۰۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۰۴/۲۷

چکیده

در این پژوهش، اثر محیط‌های کشت مختلف بر تشکیل کالوس‌های رویان‌زا و رویان‌های پیکری از تخمک گسترش نیافته پرتقال (*Citrus sinensis* (L.) Osbeck) مورد مطالعه قرار گرفت. در بررسی رویان‌زایی و باززایی گیاهچه‌ها، تفاوت معنی‌دار ترکیب محیط کشت در القای کالوس‌های رویان‌زا و بلوغ رویان‌ها مشاهده شد. بهترین محیط کشت جهت القای کالوس‌های رویان‌زا (۸۰ درصد) و بلوغ رویان‌ها، محیط کشت MS دارای ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر عصاره مالت و ۵۰ گرم در لیتر ساکارز و ۳ میلی‌گرم در لیتر BAP (۶ بنزیل آمینو پورین) بود. در این محیط، کالوس‌های نرم و کرم رنگ تشکیل شد و رویان‌های پیکری در مراحل مختلف تکوینی شامل کروی، قلبی، اژدری و لپه‌دار مشاهده شد. کمترین میزان کالوس رویان‌زا (۲۷ درصد) و عدم بلوغ رویان‌ها در محیط کشت MS دارای ۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر عصاره مالت و ۳۰ گرم در لیتر ساکارز بدست آمد. کالوس‌های ایجاد شده در این محیط متراکم و به رنگ سبز روشن بودند و رویان‌های بالغ در این محیط شکل نگرفت. ۲ ماه پس از انتقال رویان‌های لپه‌ای به محیط جوانه‌زنی بدون تنظیم‌کننده‌های رشد و با ساکارز ۵۰ گرم در لیتر، گیاهچه‌ها باززایی شدند.

واژگان کلیدی: باززایی گیاه، تخمک گسترش نیافته، پرتقال، رویان‌زایی

مقدمه

پیکری و به منظور تولید گیاهچه‌های عاری از ویروس و نیز حفاظت از تغییرات ژرم پلاسما مرکبات، کوتاه کردن دوره‌های جوانی (دوره بدون میوه) صورت می‌گیرد (Carimi, 2001; Benelli et al., 2010).

رویان‌زایی پیکری فرآیندی است که در آن سلول‌های پیکری دیپلوئید یا هاپلوئید به صورت ساختارهای شبیه رویان زیگوتی نمو پیدا می‌کنند. در کشت در شیشه

مرکبات *Citrus SPP* جزء مهمترین محصولات کشاورزی بوده و براساس گزارشات FAO در سال ۲۰۰۵، به طور وسیعی در مناطق گرمسیری و در مناطق نیمه گرمسیری و در بیش از ۹۰ کشور جهان کشت می‌شوند. جنس مرکبات دارای گونه‌های زیادی می‌باشند پژوهش‌های به نژادی در مرکبات از طریق رویان‌زایی

ردیابی و دستکاری کرد. رویان زایی از تخمک گسترش نیافته در مرکبات توسط یکسری از محققین گزارش شده است (Carimi et al., 1998; El-Sawy et al., 2005). در مرکبات یکی از ترکیباتی که موجب تسهیل و بهبود رویان زایی پیکری می‌شود عصاره مالت می‌باشد (Carimi, 1998). القای رویان زایی پیکری در مرکبات تا حد زیادی وابسته به ژنوتیپ گیاه است و به همین دلیل امکان دست ورزی مرکبات تا حدی مشکل می‌باشد (Benelli et al., 2010).

هدف از پژوهش حاضر بدست آوردن شرایط مناسب هورمونی و غذایی برای القای رویان‌های پیکری در شرایط در شیشه و بررسی روند بلوغ رویان‌ها و میزان باززایی گیاهچه‌های پرتقال می‌باشد.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی

این پژوهش روی پرتقال (*Citrus sinensis* (L.) osbeck) صورت گرفت. میوه‌های پرتقال ۶ الی ۷ ماه بعد از گرده افشانی جمع آوری شدند. سطح میوه‌ها با قرار گرفتن در محلول اتانول ۷۰ درصد به مدت ۱۰ دقیقه و سپس قرار گرفتن در محلول هیپوکلریت سدیم ۲/۵٪ به مدت ۲۰ دقیقه و ۳ بار شستشو با آب مقطر استریل ضد عفونی شدند. پس از ضد عفونی کردن سطحی، در زیر هود لامینار و تحت شرایط استریل میوه‌ها با کمک تیغه‌های اسکارپل استریل بریده شده و با کمک پنس تخمک‌های گسترش نیافته جدا شدند و بر روی محیط‌های کشت قرار گرفتند.

ترکیبات محیط کشت

تخمک‌های گسترش نیافته به منظور تشکیل رویان‌ها بر روی محیط‌های کشت با غلظت‌های مختلف ساکارز و هورمون قرار گرفتند. لازم به ذکر است که در همه محیط‌ها از عصاره مالت با نسبت یکسان استفاده شد.

رویان‌های پیکری یا از بافت‌های رویشی مانند اپیدرم برگ، هیپوکوتیل، آبکش ثانویه ریشه یا از بافت‌های مرتبط با رویان زایی جنسی مثل خورش یا تخمک لقاح نیافته یا کلاله و خامه ایجاد می‌شود. از مزایای استفاده از رویان زایی پیکری در گیاهان می‌توان به دست یافتن به گیاهان تراریخت، حفاظت ژرم پلاسما، محدود کردن آلودگی ویروسی، تولید دورگه‌های پیکری و تولید بذر مصنوعی اشاره کرد (Gaj, 2004; Deo et al., 2010).

برای القای رویان زایی پیکری در گیاهان در محیط در شیشه از محیط غذایی مصنوعی یا شرایط هورمونی استفاده می‌کنند تا با کمک این محرک‌ها رویان‌زایی صورت بگیرد. تنظیم کننده‌های رشد اغلب به عنوان محرک برای رویان زایی به کار می‌روند و هر کدام از آنها می‌توانند در مسیر رویان زایی تغییراتی را ایجاد کنند. البته میزان تاثیرات تنظیم کننده‌های رشد خارجی بر رویان زایی به تعادل هورمونی موجود در درون گیاه و جداگشت مورد استفاده برای القای رویان زایی بستگی دارد (Quiroz-Figueroa et al., 2006). از میان تنظیم کننده‌های رشد اکسین‌ها به عنوان محرک کالوس زایی و سیتوکینین‌ها به عنوان تشدید کننده تقسیم سلولی و تکثیر شناخته می‌شوند. البته محققینی مانند Wu و همکاران در سال ۲۰۰۷ گزارش دادند که القای رویان‌های پیکری در محیط فاقد تنظیم کننده‌های رشد صورت می‌گیرد و انواعی از عصاره‌ها نظیر کازئین هیدرولیزات، عصاره مالت یا شیر نارگیل در القای تشکیل رویان در گونه‌های مختلف موثر می‌باشند.

Quiroz-Figueroa و همکاران در سال ۲۰۰۶ بیان کردند می‌توان از رویان زایی پیکری به عنوان الگویی برای مطالعه و درک چگونگی انجام فرآیندهای ریختی و فیزیولوژیکی رویان‌های زیگوتی استفاده کرد زیرا رویان‌های زیگوتی در داخل گیاه قرار داشته و امکان دسترسی و ردیابی فرآیندهای آنها مشکل است اما می‌توان شرایط کشت رویان‌های پیکری را در خارج از پیکر گیاه

۳ ماه میزان رویان زایی شدت گرفت و توسعه رویان‌های
 کروی به صورت رویان‌های قلبی، اژدری، لپه ای صورت
 گرفت (شکل ۱-B-D).

رنگ کالوس‌های تشکیل شده بر روی محیط
 کشت‌های مختلف متفاوت بود. تفاوت در شکل و رنگ
 کالوس‌ها در میزان رویان زایی و بلوغ رویان‌ها در
 مراحل بعد موثر بود (جدول ۱).

محیط B_۱: محیط کشت پایه MS + ۵۰۰ میلی گرم در
 لیتر عصاره مالت + ۳۰ گرم در لیتر ساکارز
 محیط B_۲: محیط کشت پایه MS + ۵۰۰ میلی گرم در
 لیتر عصاره مالت + ۵۰ گرم در لیتر ساکارز
 محیط B_۳: محیط کشت پایه MS + ۵۰۰ میلی گرم در
 لیتر عصاره مالت + ۳۰ گرم در لیتر ساکارز + ۳ گرم در
 لیتر BAP (۶-بنزیل آمینو پورین)

جوانه زنی

برای جوانه زنی، رویان‌های لپه ای بر روی محیط
 کشت پایه MS با ساکارز ۵۰ گرم در لیتر و فاقد تنظیم
 کننده رشد کشت شدند.

شرایط کشت

تمامی محیط‌های کشت در اتاقک رشد تحت شرایط
 ۱۶ ساعت روشنایی حاصل از لامپ‌های فلوئورسنت
 سفید با شدت ۳۰۰۰ لوکس در دمای ۲۵±۲ درجه سانتی
 گراد نگهداری شدند. کالوس‌های رویان‌ها به طور مداوم
 هر ۲۱ روز واگشت شدند و تأخیر در این زمان سبب
 قهوه ای شدن کالوس‌های رویان‌ها می‌گردد.

آنالیز آماری

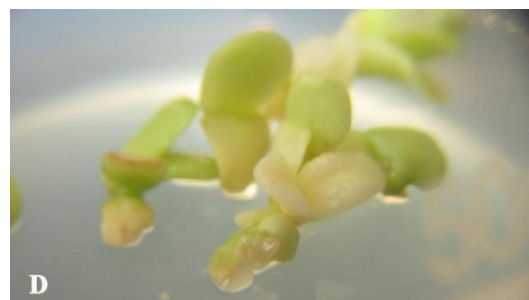
تعداد رویان‌های ایجاد شده در مراحل مختلف رویانی
 بر روی کالوس‌های رویان‌ها تا زمان تشکیل گیاهچه هر
 ۴ هفته شمارش شدند. آزمایش‌ها در غالب طرح کاملاً
 تصادفی با ۶ بار تکرار برای هر تیمار و ۱۰ تخمک
 گسترش نیافته در هر تکرار انجام شد. تجزیه داده‌ها
 توسط نرم افزار آماری SPSS و مقایسه میانگین‌ها با
 آزمون چند دامنه ای جدید دانکن در سطح ۰/۰۵ صورت
 گرفت.

نتایج

بعد از گذشت ۳ هفته از کشت تخمک‌های گسترش
 نیافته، تشکیل کالوس‌های رویان‌ها آغاز شد (شکل ۱-
 A). حدود ۱۰ روز بعد از تشکیل کالوس‌ها، رویان‌های
 کروی بر روی سطح کالوس‌ها ایجاد شدند. بعد از حدود

اختلاف‌های معنی دار ($P < 0/05$) بین تیمارهای مختلف و اثر این تیمارها بر درصد تشکیل کالوس‌های رویوان‌زا و پیشرفت مراحل رویوانی و تبدیل رویوان‌های لپه‌ای به گیاهچه در جدول ۲ نشان داده شده است. طبق جدول ۲ محیط B_3 بیشترین درصد رویوان‌زایی و بلوغ رویوان را داشته و در گروه a قرار گرفته و محیط‌های B_2 و B_1 به ترتیب در گروه‌های پایین b و c قرار می‌گیرند.

شکل ۲ مقایسه میزان توسعه و تکوین رویوان‌ها و میزان تبدیل رویوان‌های پیکری به گیاهچه را در هر ۳ محیط نشان می‌دهد. بیشترین میزان تشکیل گیاهچه (حدود ۵۲٪) در محیط B_3 مشاهده شد. میزان کمتری از تبدیل گیاهچه در محیط B_2 مشاهده شد و هیچ یک از رویوان‌های حاصل از تخمک‌های گسترش نیافته کشت شده در محیط B_1 تبدیل به گیاهچه نشدند.

شکل ۱. تشکیل کالوس‌های رویوان‌زا و توسعه رویوان‌های بدنی و ایجاد گیاهچه
(A) ایجاد کالوس‌های رویوان‌زا از تخمک‌های گسترش نیافته پرتقال ۳ هفته بعد از کشت.
(B) تشکیل رویوان‌کروی بر روی کالوس‌های رویوان‌زا.
(C) رویوان‌پیکری در مرحله ابتدایی اژدری.
(D) تشکیل رویوان‌های لپه‌ای حدود ۳ ماه بعد از کشت.
(E) گیاهچه حاصل از انتقال رویوان‌لپه‌ای به محیط جوانه‌زنی.

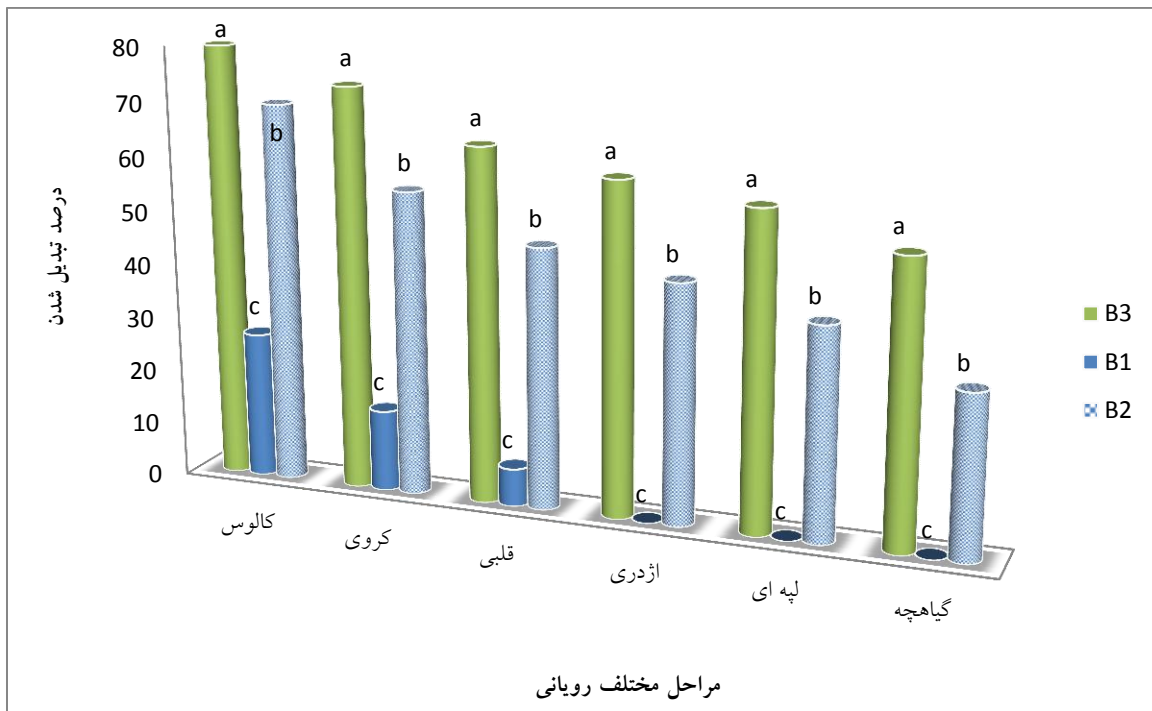
جدول ۱. وضعیت‌های مختلف کالوس‌های رویوان‌زای بدست آمده از تخمک‌های گسترش نیافته پرتقال ۳ هفته بعد از کشت

وضعیت کالوس	رویوان‌زایی و بلوغ رویوان	نوع محیط کشت
متراکم و به رنگ سبز روشن	+	$B_1 (MS + 500 \text{ میلی گرم در لیتر عصاره مالت} + 30 \text{ گرم در لیتر ساکارز})$
نرم و به رنگ سبز روشن	++	$B_2 (MS + 500 \text{ میلی گرم در لیتر عصاره مالت} + 50 \text{ گرم در لیتر ساکارز})$
نرم و به رنگ کرم یا زرد روشن	+++	$B_3 (MS + 500 \text{ میلی گرم در لیتر عصاره مالت} + 50 \text{ گرم در لیتر ساکارز} + BAP)$

جدول ۲. اثر محیط‌های کشت مختلف بر تکوین رویوان‌های پیکری پرتقال در مراحل مختلف رویوانی، ۴ ماه پس از کشت

گیاهچه	رویوان‌لپه‌ای	رویوان‌اژدری	رویوان‌قلبی	رویوان‌کروی	کالوس‌زایی	محیط کشت
$0.0 \pm 0.0 \text{ c}$	$0.0 \pm 0.0 \text{ c}$	$0.0 \pm 0.0 \text{ c}$	$7/0.0 \pm 1/124 \text{ c}$	$15/0.0 \pm 1/376 \text{ c}$	$27/0.0 \pm 4/702 \text{ c}$	B_1
$30/0.0 \pm 2/077 \text{ b}$	$39/0.0 \pm 1/622 \text{ b}$	$44/0.0 \pm 1/717 \text{ b}$	$48/0.0 \pm 1/94 \text{ b}$	$56/0.0 \pm 4/588 \text{ b}$	$70/0.0 \pm 5/13 \text{ b}$	B_2
$52/0.0 \pm 1/451 \text{ a}$	$58/0.0 \pm 1/298 \text{ a}$	$61/0.0 \pm 3/387 \text{ a}$	$65/0.0 \pm 3/244 \text{ a}$	$74/0.0 \pm 1/556 \text{ a}$	$80/0.0 \pm 2/772 \text{ a}$	B_3

* حروف مشابه در هر سطر نشانه معنی دار نبودن اختلاف‌ها است ($P < 0/05$)

شکل ۲. مقایسه مراحل تکوینی رویان ها و میزان تبدیل شدن به گیاهچه در محیط های کشت مختلف

محیط B₁ دارای محیط کشت پایه MS + ۵۰۰ میلی گرم در لیتر عصاره مالت + ۳۰ گرم در لیتر ساکارز؛ محیط B_۲ دارای محیط کشت پایه MS + ۵۰۰ میلی گرم در لیتر عصاره مالت + ۳۰ گرم در لیتر ساکارز؛ محیط B_۳ دارای محیط کشت پایه MS + ۵۰۰ میلی گرم در لیتر عصاره مالت + ۳۰ گرم در لیتر ساکارز + ۳ گرم در لیتر BAP (۶ بنزیل آمینو پورین) * میانگین هایی با حروف مشابه از لحاظ آماری معنی دار نمی باشد.

جوانه زنی (MS بدون تنظیم کننده رشد و با غلظت بالای ساکارز) گیاهچه ها از رویان های لپه ای باززایی شدند (شکل ۱. E).

بحث

نتایج حاصل از تجزیه آماری مربوط به رویان زایی و باززایی گیاهچه های حاصل از این رویان ها نشان داد که اختلاف معنی داری بین محیط های کشت با ترکیبات مختلف برای هر دو صفت رویان زایی و تولید گیاهچه وجود دارد. وضعیت های مختلف کالوس ها می تواند نشان دهنده توانایی کالوس برای القای رویان و بلوغ رویان های حاصل از این کالوس ها باشد. نتایج ما با نتایج Lincy و همکاران در سال ۲۰۰۹ که بیان کردند، کالوس های رویانزا و غیر رویانزا از نظر شکل ظاهری و رنگ متفاوت می باشند همسو می باشد. نتایج ما نشان داد که

در محیط B₁ (باعصاره مالت و غلظت کم ساکارز و بدون هیچ تنظیم کننده رشد) کمترین میزان تشکیل کالوس رویانزا (حدود ۲۷٪) مشاهده شد و رویان های بدست آمده از این محیط هم تا مراحل اولیه رویان قلبی توسعه پیدا کردند. در محیط B_۲ و B_۳ رویان های کروی حاصل از کالوس های رویانزا به رویان های لپه ای توسعه پیدا کردند و این رویان های لپه ای پس از انتقال به محیط جوانه زنی تبدیل به گیاهچه شدند. در محیط B_۲ (باعصاره مالت و غلظت بالای ساکارز و بدون تنظیم کننده رشد) درصد تشکیل کالوس های رویانزا (حدود ۷۰٪) و رویان های لپه ای (حدود ۳۹٪) دارای اختلاف معنی داری ($P < 0.05$) با درصد تشکیل کالوس های رویانزا (حدود ۸۰٪) و رویان های لپه ای (حدود ۵۸٪) در محیط B_۳ (با عصاره مالت و غلظت بالای ساکارز و با هورمون BAP) می باشند. ۲ ماه پس از انتقال رویان های لپه ای به محیط

کالوس‌های نرم و ترد با رنگ کرم تا زرد روشن توانایی بالایی برای القای بلوغ رویان داشتند (محیط B₃). در مقابل کالوس‌های متراکم که دارای رنگ سبز روشن بودند، توانایی توسعه رویان به مراحل پیشرفته‌تر (ازدردی و لپه‌ای) را نداشتند (محیط B₁).

وجود یک عامل استرس زا برای القای کالوس‌های رویان زا و تشکیل رویان پیکری ضروری به نظر می‌رسد. نتایج ما نشان داد که ساکارز به عنوان یک عامل استرس زا می‌تواند سبب القای کالوس رویان زا و تکوین رویان پیکری شود. این نتایج با نتایج Lincy و همکاران در سال ۲۰۰۹ همسو می‌باشد. Deo و همکاران در سال ۲۰۱۰ بیان کردند که افزایش غلظت ساکارز سبب ایجاد تغییرات اسمزی می‌شود و این تغییرات اسمزی ناشی از غلظت‌های بالای ساکارز نقش زیادی در بلوغ رویان‌های پیکری دارد. این تغییرات اسمزی در رویان‌های پیکری مشابه با تغییرات اسمزی است که در شرایط طبیعی طی بلوغ رویان زیگوتی رخ می‌دهد.

افزایش غلظت ساکارز از ۳۰ گرم در لیتر به ۵۰ گرم در لیتر، القای کالوس رویان زا و توسعه رویان‌های قلبی و بلوغ رویان‌ها را به طور معنی داری ($P < 0.05$) افزایش داده است. این نتایج با نتایجی که Carimi (۲۰۰۱) بدست آورد مشابه می‌باشد. نامبرده اظهار داشت که غلظت بالای ساکارز نقش مهمی در القای رویان زایی پیکری در مرکبات دارد. در مقابل Tomaz و همکاران در سال ۲۰۰۱ در پرتقال گزارش کردند که ساکارز نقش بسیار اندکی در رویان‌زایی پیکری دارد و نقش سایر کربوهیدرات‌ها نظیر گالاکتوز و لاکتوز در این فرآیند پررنگ تر است.

Miah و همکاران در سال ۲۰۰۲ بیان کردند که محیط MS با عصاره مالت و ساکارز کم به خوبی سبب القای کالوس رویان زا از بافت خورش مرکبات شده و این کالوس‌های رویان زا با انتقال بر روی محیط MS فاقد هورمون می‌توانند رویان‌ها را در مراحل مختلف نموی القا کنند که نتایج ما با این نتایج همسو نمی‌باشد. در پژوهش

حاضر مشخص شد که محیط MS با غلظت ساکارز کم و عصاره مالت (B₁) توانایی القای کالوس کمی داشته و بلوغ رویان‌ها (توسعه به رویان ازدردی و لپه‌ای) در این محیط صورت نگرفت و در مقابل محیط دارای غلظت بالای ساکارز و عصاره مالت (B₂) توانایی قابل توجهی برای القای کالوس و بلوغ رویان‌ها داشت. نتایج ما با نتایج Ikram-ul-Haq و Memon در سال ۲۰۱۲ و Wu و همکاران در سال ۲۰۰۷ که بیان کردند وجود ساکارز و کازئین هیدرولیزات و شیر نارگیل برای رویان زایی پیکری گیاه ضروری است، همسو می‌باشد.

بلوغ رویان‌ها هم به غلظت ساکارز در محیط و هم وجود BAP (۶ بنزیل آمینو پورین) بستگی دارد. همراه شدن BAP (۶ بنزیل آمینو پورین) با غلظت بالای ساکارز اثرات مثبت زیادی روی بلوغ رویان‌ها دارد، به طوریکه بلوغ رویان‌ها در محیط B₂ که دارای ساکارز با غلظت بالا ولی فاقد BAP (۶ بنزیل آمینو پورین) بودند به طور معنی داری نسبت به محیط B₃ که هم دارای ساکارز با غلظت بالا و هم BAP (۶ بنزیل آمینو پورین) بود کاهش نشان داد. نتایج ما با نتایج El-sawy و همکاران در سال ۲۰۰۵ که بر روی رویان زایی تخمک گسترش نیافته ۱۱ گونه مرکبات انجام دادند همسو می‌باشد.

Carimi و همکاران در سال ۱۹۹۸ توانستند با استفاده از کلاله و خامه مرکبات رویان‌های پیکری ایجاد کنند و آنها را به مرحله بلوغ برسانند و بهترین نتایج را زمانی بدست آوردند که از BAP (۶ بنزیل آمینو پورین) به همراه عصاره مالت و غلظت بالای ساکارز استفاده کردند. که این نتایج مشابه با نتایج ما می‌باشد. از این یافته‌ها می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که سلول‌های بافت خورش تخمک گسترش نیافته از قبل برای رویانی شدن تعیین سرنوشت شده‌اند و وجود تنظیم‌کننده‌هایی مثل BAP (۶ بنزیل آمینو پورین) تولید رویان‌های پیکری را در این سلول‌ها تحریک می‌کند و آنها را تا مرحله بلوغ می‌رساند.

- Carimi, F., Tortorici, M.C., De Pasquale, F. and Crescimanno, F.G. (1998).** Somatic embryogenesis and plant regeneration from undeveloped ovules and stigma/style explants of sweet orange navel group (*Citrus sinensis* (L.) Osb.). *Plant Cell Tissue and Organ Culture*. 54: 183-189.
- Carimi, F. (2001).** Somatic embryogenesis and organogenesis in Citrus for sanitation and in vitro conservation. *Méditerranéennes Série B*. 33:115-128.
- Carra, A., De Pasquale, F., Ricci, A. and Carimi, F. (2006).** Diphenylurea derivatives induced somatic embryogenesis in citrus. *Plant Cell Tissue and Organ Culture*. 87:41-48
- Deo, P.C., Tyagi, A.P., Taylor, M., Harding, R. and Becker, D. (2010).** Factors affecting somatic embryogenesis and transformation in modern plant breeding. *The South Pacific Journal of Natural and Applied Sciences*. 28(1):27-40.
- El-Sawy, A., Gomaa, A., Reda, A. and Danial, N. (2006).** Somatic embryogenesis and plant regeneration from undeveloped ovules of citrus. *Arab Journal Biotechnology*. 9:189-202.
- FAO. (2005).** Food and agricultural organization of the united nationa. [Http://www.fao.org](http://www.fao.org).
- Gaj, M.D. (2004).** Factores influenciating somatic embryogenesis induction and plant regeneration with particular reference to *Arabidopsis thaliana* (L.) Heynh. *Plant Growth Regulator*. 43:27-47.
- Ikram-ul-Haq. and Memon, S. (2012).** Efficient plant regeneration through somatic embryogenesis in sugarcane (*Saccharum officinarum* L.) cultivar CPF-237. *African Journal of Biotechnology*. 11(15): 3704-3708.
- Iqbal, M.M., Nazir, F., Iqbal, J., Tehrim, S. and Zafar, Y. (2011).** In vitro micropropagation of peanut (*Arachis hypogaea*) through direct somatic embryogenesis and callus culture. *International Journal of Agriculture and Biology*. 13: 811-814.
- Lincy, A.K., Remashree, A.B. and Sasikumar, B. (2009).** Indirect and direct somatic embryogenesis from aerial stem explants of ginger (*Zingiber officinale* Rosc.). *Acta Botanica Croatica*. 68 (1): 93-103.

همسو با گزارشات Iqbal و همکاران در سا ۲۰۱۱ گیاه بادام زمینی (*Arachis hypogaea*)، نتایج ما در این تحقیق نشان داد رویان‌های پیکری در مراحل مختلف رویانی بر روی کالوس‌های رویان‌ها مشاهده شدند، که این وضعیت به سبب عدم انطباق زمانی سلول‌ها در زمان پیدایش رویان‌ها و نیز متفاوت بودن جایگاه رویان‌ها بر روی جداکشت و در نتیجه اختلاف در شیب غلظت هورمونی این قسمت‌ها بوجود می‌آید.

در پژوهش حاضر جوانه زنی و تولید گیاهچه از رویان‌های پیکری در محیط MS بدون هورمون و با غلظت بالای ساکارز انجام شد. نتایج ما با نتایج Carra و همکاران در سال ۲۰۰۶ همسو می‌باشد. Carra و همکاران در سال ۲۰۰۶ ابتدا رویان‌های پیکری را در محیط‌هایی که دارای سیتوکینین‌های مختلف (BAP و TDZ) بودند، ایجاد کردند و سپس آنها را به محیط MS بدون هورمون با غلظت بالای ساکارز منتقل کردند تا گیاهچه‌ها باززایی شدند.

نتیجه گیری نهایی

بهترین محیط برای القای کالوس‌های رویان‌زا و بلوغ رویان‌ها و باززایی گیاهچه‌ها از رویان‌های لپه ای بالغ از تخمک گسترش نیافته پرتقال، محیط دارای عصاره مالت و غلظت بالای ساکارز (۵۰ گرم در لیتر) به همراه BAP (۶ بنزیل آمینو پورین) می‌باشد. بالا رفتن غلظت ساکارز، فرآیند تکوین رویان‌های پیکری را در مرکبات را بهبود بخشید. رویان‌های حاصل از این روش می‌توانند به عنوان ماده اولیه برای تولید بذر مصنوعی از این گیاه استفاده شوند.

منابع

- Benelli, C., Germana, M.A., Ganino, T., Beghe, D. and Fabbri, A. (2010).** Morphological and anatomical observations of abnormal somatic embryos from anther cultures of *Citrus reticulata*. *Biologia Plantarum*. 54 (2): 224-230

Miah, M.N., Islam, S. and Hadiuzzaman, S. (2002). Regeneration of plantlets through somatic embryogenesis from nucellus tissue of *Citrus macroptera* Mont. var. *anammensis* ('Sat Kara'). *Plant Tissue Culture*. 12(2): 167-172.

Tomaz, M.L., Mendes, B.M.J., Assis, F., Filho, F., Demetrio, C.G.B., Jansakul, N. and Rodrigues, A.P.M. (2001). Somatic embryogenesis in *citrus spp*: carbohydrate stimulation and histodifferentiation. *In vitro Cellular & Developmental Biology Plant*. 37: 446-452.

Quiroz-Figuero, F.R., Rojas-Herrera, R., Galaz-Avalos, R.M. and Loyola-Vargas, V.M. (2006). Embryo production through somatic embryogenesis can be used to study cell differentiation in plants. *Plant Cell Tissue Organ Culture*. 86: 285-301.

Wu, H.C., Toit, E.S. and Reinhardt, C.F. (2007). A protocol for direct somatic embryogenesis of *Protea cynaroides* L. using zygotic embryos and cotyledon tissues. *Plant Cell Tissue and Organ Culture*. 89: 217-224.

Archive of SID